

रोमले दर्शन स्थापित गर्दछ - संख्या सत्रह

१,४४,००० जनाको अन्तिम चालनी: पशुको प्रतिमाको भविष्यसूचक परीक्षा

Jeff Pippenger

2024-09-24

एक लाख चवालीस हजारमध्ये पर्न बोलाइएकाहरू अहिले आफ्नो अन्तिम छलनीकरण प्रक्रियामा छन्, र यो प्रक्रिया पशुको प्रतिमाको निर्माणमा आधारित एक परीक्षा-प्रक्रिया हो। यो परीक्षा-प्रक्रिया परमेश्वरको घरानाबाट आरम्भ हुन्छ, किनकि न्याय सधैं परमेश्वरको घरानाबाट नै आरम्भ हुन्छ, र त्यसपछि परमेश्वरको अर्को बगालले यही उही परीक्षा-प्रक्रियाको सामना गर्दछ। सम्भवतः पशुको प्रतिमाको निर्माणसम्बन्धी सबैभन्दा महत्वपूर्ण र अर्थपूर्ण भविष्यवाणीगत विशेषता यो हो कि यो दुई पटक हुन्छ; पहिलो संयुक्त राज्य अमेरिकामा, त्यसपछि बाँकी संसारमा। भविष्यवाणीगत दृष्टिले यसको अर्थ यो हो कि संसारमा प्रकट हुने पशुको प्रतिमा, पशुको प्रतिमाको अन्तिम प्रकट रूप हो, र त्यसकारण संसारमा प्रकट भएको पशुको प्रतिमाभन्दा अघि आएको पशुको प्रतिमाको कुनै पनि पूर्वरूप केवल त्यही छाया थियो, जसले वस्तुगत वास्तविकताको प्रतीकात्मक पूर्वासंकेत गरेको थियो।

परमेश्वरको घरानामाथि न्याय सेप्टेम्बर ११, २००१ मा आरम्भ भयो। त्यो मिति अगस्ट ११, १८४० द्वारा पूर्वछायित गरिएको थियो, जब प्रकाशको पुस्तकको दशौं अध्यायका स्वर्गदूत आफ्ना हातमा खुला सानो पुस्तक लिएर तल आउनुभयो। जब दशौं अध्यायका स्वर्गदूत तल आउनुभयो, तब उहाँले प्रोटेस्टेन्टवादमाथिको न्याय त्यही बेला आरम्भ भइसकेको छ भनी घोषणा गर्नुभयो। जसको परमेश्वर न्याय गर्नुहुन्छ, त्यसलाई उहाँ पहिले नै पूर्वचेतावनी दिनुहुन्छ, र समय निर्धारण गर्ने क्रममा मिलरको कार्यविधिको पुष्टि हुनुले दोस्रो आगमनको न्यायसम्बन्धी उनका गणनाहरूलाई अझ बढी बल प्रदान गर्‍यो। प्रोटेस्टेन्टहरूको परीक्षा अगस्ट ११, १८४० देखि नै आरम्भ भइसकेको थियो, र १८४४ सम्म आइपुग्दा प्रोटेस्टेन्टहरू रोमका छोरीहरू बनिसकेका थिए। १८४० देखि १८४४ सम्मको अवधि सेप्टेम्बर ११, २००१ देखि चाँडै आउने आइतबारको व्यवस्थासम्मको अवधिको पूर्वछाया हो।

ती दुई अवधिहरू येशूको बप्तिस्मादेखि पवित्र आत्मा अवतरित हुनुभएको समयदेखि क्रूससम्म पनि प्रतिनिधित्व गरिएका थिए। ती तीनै अवधिहरू प्रलयअघिको संसारलाई जलप्रलयसम्म पुग्दासम्म दिइएका एक सय बीस वर्षद्वारा पनि सबै पूर्वछायाङ्कित गरिएका थिए। सधैं त्यस्तो एक चेतावनी-सन्देश हुन्छ, जसले त्यस विशेष इतिहासको न्यायलाई पहिचान गराउँछ। पवित्र इतिहासहरू पनि छन्, जसले अन्तिम दिनहरूमा यस विशेष अवधिलाई सम्बोधन गर्छन्।

नूहले एक सय बीस वर्षसम्म प्रचार गरे, त्यसपछि जलप्रलयको न्याय आयो। ख्रीष्टले एक हजार दुई सय साठी दिनसम्म प्रचार गर्नुभयो, त्यसपछि क्रूसको न्याय आयो। यूहन्ना बप्तिस्मा दिने व्यक्तिको चेतावनी-सन्देश ख्रीष्टको बप्तिस्मामा सामर्थ्यवान् बनाइयो, अनि त्यसपछि येशूलाई चालिस दिनका लागि उजाडस्थानमा लगियो। ती चालिस दिनहरू, र चालिस दिनको अन्त्यमा भएका त्यसपछिका तीन परीक्षाहरूले यो सिकाउँछन् कि सन्देश एकपटक सामर्थ्यवान् बनाइएपछि—जुन कुनै पवित्र प्रतीकको अवतरणद्वारा चिन्हित हुन्छ, जस्तै उहाँको बप्तिस्मामा पवित्र आत्माको अवतरण, तथा प्रकाशको पुस्तकका अध्याय १० र १८ का दुवै स्वर्गदूतहरूको अवतरण—एक परीक्षण-प्रक्रिया चलिरेको हुन्छ। जब दैवीय प्रतीक तल आउँछ, तब त्यसपछि न्यायको विषय भएका मानिसहरूलाई घोषणा गरिएको न्याय-सन्देश सामर्थ्यवान् बनाइन्छ, र न्याय गरिँदै गरेको त्यो विशेष समूह त्यसपछि एक निश्चित अवधिमा प्रवेश गर्छ, जुन तिनीहरूको अनुग्रह-अवधि समाप्त नभएसम्म अन्त्य हुँदैन।

येशूको वंशरेखाले साक्षीको दुई अवधिहरूलाई चिन्हित गर्दछ। पहिलो, उहाँको व्यक्तिगत साक्षी बाह्र सय साठी दिनसम्म थियो; त्यसपछि स्तिफनसलाई ढुङ्गाले हानेर मारिउज्जेल उहाँका चेलाहरूको उपस्थितिमा उहाँको साक्षी अर्को बाह्र सय साठी दिनसम्म रह्यो।

“त्यसपछि स्वर्गदूतले भने, ‘उहाँले एक हप्तासम्म [सात वर्ष] धेरै जनासित करार दृढ पार्नुहुनेछ।’ मुक्तिदाताले आफ्नो सेवाकार्य आरम्भ गर्नुभएपछि सात वर्षसम्म सुसमाचार विशेष गरी यहूदीहरूलाई प्रचार गरिनु थियो; साढे तीन वर्ष त स्वयं ख्रीष्टद्वारा, र त्यसपछि प्रेरितहरूद्वारा। ‘हप्ताको मध्यभागमा उहाँले बलिदान र भेटी बन्द गराउनुहुनेछ।’ दानिएल ९:२७। ई. सं. ३१ को वसन्तमा, साँचो बलिदान ख्रीष्ट कलवरीमा अर्पण हुनुभयो। तब मन्दिरको पर्दा बीचैबाट च्यातियो, जसले बलिदानी सेवाको पवित्रता र महत्त्व समाप्त भइसकेको देखायो। पृथ्वीमा गरिने बलिदान र भेटी अन्त्य हुने समय आइपुगेको थियो।”

“त्यो एक हप्ता—सात वर्ष—ई.सं. ३४ मा समाप्त भयो। त्यसपछि स्तिफनसलाई ढुंगाले हानी मारिएपछि यहूदीहरूले सुसमाचारको आफ्नो अस्वीकारलाई अन्ततः छाप लगाए; र सतावटद्वारा तितरबितर पारिएका चेलाहरू “वचन प्रचार गर्दै जताततै गए” (प्रेरित ८:४); अनि त्यसको केही समयपछि सतावट गर्ने शाऊल परिवर्तन भयो, र अन्यजातिहरूकहाँ पठाइएका प्रेरित पावल बने।” द डिजायर अफ एजेज, 233.

नोह, ख्रीष्ट, मिलरवादीहरू, र एक लाख चवालीस हजारको रेखाले सबैले त्यस्तो समयावधिको साक्षी दिन्छन् जब कुनै विशिष्ट लक्षित श्रोतवर्गलाई एक चेतावनी सन्देशद्वारा परीक्षित गरिन्छ। सन्देशको सामर्थ्यप्रदानले परीक्षाको एक अवधिको आरम्भलाई पहिचान गराउँछ, र त्यसको परिणामस्वरूप त्यो लक्षित श्रोतवर्गको अनुग्रह-अवधि बन्द भएसँगै उक्त अवधि अन्त्य हुन्छ। येशूको भविष्यसूचक रेखासँग साक्षी दिने दुई अवधिहरू पहिचान गरिन्छन्। साक्षी दिने ती दुई अवधिहरूले सेप्टेम्बर ११, २००१ मा अवतरित भएको त्यस स्वर्गदूतद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका दुई चेतावनी सन्देशहरूको प्रतिरूप प्रस्तुत गर्छन्, जसले प्रकाश १८:१-३ लाई पूरा गर्यो, र त्यसपछि अध्याय अठारको पद चारदेखि अगाडिको दोस्रो स्वरले त्यसलाई अनुसरण गर्यो।

“यसरी संसारलाई चेतावनी दिने अन्तिम कार्यमा मण्डलीहरूलाई दुईवटा स्पष्ट आह्वानहरू गरिन्छन्। दोस्रो स्वर्गदूतको सन्देश यस्तो छ, ‘बाबेल ढलेको छ, ढलेको छ, त्यो ठूलो शहर, किनभने त्यसले सबै जातिहरूलाई आफ्नो व्यभिचारको कोपको दाखमद्य पिउन लगाएकी छ।’ अनि तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देशको ठूलो पुकारमा स्वर्गबाट यसो भन्ने एउटा आवाज सुनिन्छ, ‘हे मेरा मानिसहरू, त्यसबाट बाहिर निस्क।’” Review and Herald, December 6, 1892.

पहिलो अवधि परमेश्वरको घरानाबाट आरम्भ हुने न्याय हो, र त्यसपछि चाँडै आउने आइतबारको व्यवस्थासँगै न्यायको दोस्रो अवधि बाबेलबाट बाहिर निस्कनु भन्ने चेतावनीद्वारा आरम्भ हुन्छ। उहाँको बप्तिस्मादेखि क्रूससम्मको ख्रीष्टको रेखाले सन् 2001 सेप्टेम्बर 11 देखि संयुक्त राज्य अमेरिकामा आइतबारको व्यवस्था लागू हुने समयसम्मलाई प्रतिनिधित्व गर्छ, र संयुक्त राज्य अमेरिकामा आइतबारको व्यवस्था लागू भएको समयदेखि प्रत्येक राष्ट्रलाई आइतबारलाई विश्वव्यापी आराधनाको दिनका रूपमा स्वीकार गर्न बाध्य पारिने बिन्दुसम्मको अवधि त्यो अवधि हो, जुन अन्तिमको अन्तिम राष्ट्रले अधीनता स्वीकार गरेपछि समाप्त हुन्छ।

यो अवधि संयुक्त राज्य अमेरिकामा आइतबारको व्यवस्था लागू हुने बिन्दुदेखि आरम्भ हुन्छ, र अन्तिम राष्ट्रले पोपसत्ताको सामु निहुरिने बेला यसको अन्त हुन्छ। दोस्रो अवधिको आरम्भले पहिलो अवधिको अन्त्यलाई चिह्नित गर्दछ, र दुवैसँग यस्ता आइतबारका व्यवस्थाहरू छन्, जसको पूर्वप्रतीक रोमको साक्षीमा पहिले नै देखाइएको थियो। सन् ३२१ को पहिलो आइतबार व्यवस्था मूर्तिपूजक रोमको अधिकारद्वारा लागू गराइएको थियो। पोपीय मण्डलीको अधिकारद्वारा लागू गराइएको आइतबारको व्यवस्था सन् ५३८ द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। संयुक्त राज्य अमेरिकाको आइतबार व्यवस्था ३२१ हो, र अन्तिम राष्ट्रमाथि लागू गराइने आइतबार व्यवस्था ५३८ हो। संयुक्त राज्य अमेरिकाको आइतबार व्यवस्था इजरायलका बहिष्कृतहरूसम्मिलित ध्वजद्वारा त्यसपछि घोषणा गरिने चेतावनीको सन्देशको आगमनलाई चिह्नित गर्दछ।

त्यो मार्गचिन्ह सन् 321 हो, र यसले आइतबारसम्बन्धी प्रश्नमा हरेक राष्ट्रको परीक्षाको अवधिको सुरुआतलाई संकेत गर्दछ। त्यो अवधि अन्तिम राष्ट्रले रोमअगाडि निहुरिने बेला समाप्त हुन्छ, र त्यो घटनाको प्रतीक सन् 538 को मार्गचिन्हद्वारा गरिएको थियो। सन् 321 देखि 538 सम्मको अवधिलाई क्रूसदेखि स्तिफनसलाई ढुङ्गाले हानेर

मारिएको समयसम्मको अवधिद्वारा प्रतीकात्मक रूपमा देखाइएको थियो। जब स्तिफनसलाई ढुङ्गाले हानिँदै थियो, तब उनले स्वर्गीय पवित्रस्थानमा खीष्टलाई उभिइरहनुभएको देखे, जसले मानव अनुग्रह-अवधिको अन्त्यमा मिखाएल उठेर उभिनुहुने समयको प्रतीक जनाउँछ।

सेप्टेम्बर ११, २००१ ले अध्याय अठारका पहिलो तीन पदहरूको चेतावनीको आगमनलाई चिह्नित गर्दछ, र यो भविष्यद्वक्त्री Ellen White द्वारा प्रस्तुत गरिएको भविष्यवाणीद्वारा चिह्नित गरिएको थियो, जसले भनिन् कि जब न्यूयोर्क सहरका महान् भवनहरू परमेश्वरको एक स्पर्शद्वारा ढालिनेछन्, तब ती नै तीन पदहरू पूरा हुनेछन्। यो Patriot Act द्वारा पनि चिह्नित गरिएको थियो, जुन हेर्न इच्छुकहरूका लागि एउटा चिन्ह थियो; कि अङ्ग्रेजी कानूनको त्यो सिद्धान्त, जसले कुनै व्यक्ति दोषी प्रमाणित नभएसम्म निर्दोष हुन्छ भनी प्रतिपादन गर्दछ, त्यागिएको थियो, र त्यसको स्थानमा रोमी कानून स्थापित गरिएको थियो, जसले कुनै व्यक्ति निर्दोष प्रमाणित नभएसम्म दोषी हुन्छ भनी प्रतिपादन गर्दछ।

प्याट्रियट ऐनले लाओडिसियाली सेभेन्थ-डे एडभेन्टवादका लागि न्यायको आरम्भलाई चिह्नित गर्‍यो। त्यो अवधि संयुक्त राज्य अमेरिकामा आइतवारसम्बन्धी व्यवस्थासँगै समाप्त हुन्छ। छानबिनको त्यस अवधिलाई सफलतापूर्वक पार गर्ने ती लाओडिसियाली सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्टहरूले त्यसपछि अध्याय अठारको पद चारको चेतावनी-सन्देश दिन लानेछन्, जुन अन्ततः रोमसमक्ष झुक्ने अन्तिम राष्ट्रमै पुगेर टुङ्गिन्छ। त्यो अवधि संयुक्त राज्य अमेरिकामा आइतवारसम्बन्धी व्यवस्थाबाट आरम्भ हुन्छ र अन्तिम आइतवारसम्बन्धी व्यवस्थासम्म पुगेर समाप्त हुन्छ।

यदि हामीले यो तथ्यलाई गलत बुझ्यौं कि त्यस पशुको दुईवटा प्रतिमाहरू छन्, जो दुईभन्दा बढी साक्षीहरूद्वारा पहिचान गरिएका छन्, भने हामीले प्रकाश १८ अध्यायका पहिलो तीन पदहरूले प्रतिनिधित्व गर्ने—सन् २००१ मा आरम्भ भएको—कार्यलाई, र १८ अध्यायको पद ४ मा आरम्भ हुने कार्यलाई, गलत बुझ्नेछौं।

जब हामीले प्रकाशको अठारौँ अध्यायका स्वर्गदूतको १८८८ मा भएको अवतरणसम्बन्धी सिस्टर ह्वाइटको प्रत्यक्ष पहिचान, र उहाँले उही स्वर्गदूतलाई भविष्यकालमा राख्नुभएको तथ्यलाई प्रयोग गर्छौं, तब हामी पाउँछौं कि १८८८ ले २००१ को प्रतीकरूप धारण गर्दछ। प्रकाशको त्यो स्वर्गदूत, जसले आफ्नो महिमाले पृथ्वीलाई उज्यालो पार्दछ, १८८८ मा मिनीयापोलिसका सभाहरूमा ओर्लेर आयो, र जब न्युयोर्क सिटीका विशाल भवनहरू ढले, तब उसले फेरि त्यसै गर्‍यो।

खीष्टको बप्तिस्मादेखि क्रूससम्मको अवधि, र ११ अगस्ट, १८४० देखि २२ अक्टोबर, १८४४ सम्मको अवधि, साथै नूहका एक सय बीस वर्षको अवधि—यी तीनवटाले न्यायको अवधिको साक्षी प्रदान गर्छन्। १८८८ ले मिनीयापोलिसका सभाहरूमा अभिलेख गरिएको विद्रोहको प्रकटताको साक्षी प्रदान गर्छ, र नूहले सन्देश अस्वीकार गर्नेहरूबाट पवित्र आत्मा हटाइएथ्यो भन्ने कुरा पहिचान गराउँछन्। प्रलयअधिका मानिसहरूको विद्रोह तथा १८८८ मा मण्डलीका अगुवाहरूको विद्रोह—दुवै मोशाको इतिहासमा कोरह, दाथान, र अबीरामको इतिहाससँग मिल्दछन्, जसलाई स्वर्गदूतले सिस्टर ह्वाइटलाई मिनीयापोलिसमा दोहोरिँदै थियो भनी बताएको थियो।

संयुक्त राज्य अमेरिकामा Patriot Act देखि Sunday law सम्मको अवधि लाओदिकीया Seventh-day Adventism का लागि परीक्षाको समयावधिलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। तिनीहरूको न्यायको घोषणा गर्ने चेतावनीको सन्देशविरुद्धको विद्रोहले पवित्र आत्माको हटाइएकालाई चिन्नाउँछ, र त्यसैले त्यस इतिहासका दुष्ट मूर्ख कुँवारीहरूमाथि प्रबल भ्रमको उण्डेलाइलाई पनि। विद्रोहको केन्द्रबिन्दु चुनिएको सन्देशवाहक हो, जसलाई नूह, मोशा, एल्डर्स Jones र Waggoner, र निःसन्देह Sister White द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। त्यस इतिहासको चेतावनीको सन्देश र सन्देशवाहकविरुद्धको विद्रोह दस कुँवारीहरूको दृष्टान्तको इतिहासमा रहेको “तेल” मा आधारित छ।

चेतावनीको सन्देश प्रस्तुत गर्नेहरूले त्यसो गर्छन्, किनकि तिनीहरूसित “तेल” छ, जुन चेतावनीको सन्देश नै हो। यसरी, यी दुई वर्गबीचको भेद पहिलो र दोस्रो स्वर्गदूतको आन्दोलनमा संलग्न भएकाहरूले ग्रहण गरेका

भविष्यवाणीको व्याख्याका नियमहरूको सही प्रयोगद्वारा उत्पन्न हुन्छ, जसलाई मिलरका व्याख्यात्मक नियमहरूको रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ, तथा तेस्रो स्वर्गदूतको आन्दोलनले ग्रहण गरेका भविष्यवाणीको व्याख्याका नियमहरूद्वारा पनि।

त्यसैले “पशुको मूर्तिको निर्माण” को रूपमा प्रस्तुत गरिएको परीक्षा, परमेश्वरको भविष्यवाणीमय वचनमा पशुको मूर्ति कसरी निर्मित हुन्छ भन्ने कुरासँग सम्बन्धित परीक्षा हुनुपर्छ।

२००१ को Patriot Act देखि, जसको प्रतिरूप १८८८ को Blair Bill थियो, जसको प्रतिरूप १७७६ को Declaration of Independence थियो, जसको प्रतिरूप ख्रीष्टको बप्तिस्मा थियो, जसले १८४० अगस्त ११ को प्रतिरूप प्रस्तुत गर्‍यो, यी सबैले यस सत्यलाई समर्थन गर्छन् कि न्यायको जाँच-प्रक्रिया एक सामर्थ्यप्राप्त चेतावनी-सन्देशबाट आरम्भ हुन्छ, जसलाई पहिले स्वर्गदूतको हातबाट लिनुपर्छ र त्यसपछि खानुपर्छ।

संयुक्त राज्य अमेरिकालाई “तिम्मा जनताका डाँकाहरू” भनी पहिचान गर्ने भविष्यवाणीसम्बन्धी शिक्षा तिनीहरूको तर्कद्वारा अनेक बुँदाहरूलाई अलमल्लमा पार्दछ, र ती बुँदाहरू प्रायः पशुको प्रतिमाको गठनका तत्त्वहरू स्थापित गर्ने सबैभन्दा प्रत्यक्ष प्रमाण-पदहरू नै हुन्छन्। यो परीक्षा स्वभावतः भविष्यवाणीसम्बन्धी हो भन्ने तथ्यलाई स्पष्ट पार्ने एउटा उपाय भनेको, भविष्यवाणीका आधारभूत नियमहरू प्रयोग गरेर त्यस्तो सत्यता प्रदर्शित गर्नु हो, जुन तब मात्र बुझिन्छ जब तिमी “तिम्मा जनताका डाँकाहरू” द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको प्रतीकलाई रोम हो भनेर स्वीकार गर्छौ।

यो दृष्टान्त एडभेन्टवादभित्रका इतिहासका पाँच रेखाहरूबाट लिइएको हो, जहाँ प्रतीकको रूपमा रोमबारे एक विवाद उत्पन्न भएको थियो। हामी अहिले यी विवादास्पद इतिहासहरूमध्ये अन्तिम, अर्थात् छैटौँ इतिहासमा छौँ, र अहिलेको विवाद १८४३ को चार्टमा प्रस्तुत गरिएको विवादसँग ठीक उस्तै छ।

यदि तपाईंले भविष्यसूचक नियमहरूलाई ठीकरी लागू गर्नुहुन्छ भने, यस सत्यलाई देख्न सजिलो हुन्छ। प्रयोग गर्नुपर्ने एउटा भविष्यसूचक नियम यो हो कि प्रतीकहरूको एकभन्दा बढी अर्थ हुन्छ, र कुनै अंशमा तिनले प्रयोग गर्ने अर्थ सोही अंशद्वारा स्थापित गरिनुपर्छ। सिरियाली राजा, Antiochus III Magnus ले Daniel अध्याय ११ को पद १० को युद्ध पूरा गरे, र पद ११ र १२ मा रहेको Raphia को युद्ध पनि उनले नै पूरा गरे, अनि पद १५ मा रहेको Panium को युद्ध पनि उनले नै पूरा गरे। १८४३ chart मा प्रतिपादित Millerite विवाद यो थियो कि झूटा Protestant दृष्टिकोणले “robbers” लाई Antiochus Epiphanes भनेर पहिचान गर्थ्यो, जबकि साथसाथै “robbers” रोमको प्रतीक हो भन्ने सत्यलाई पनि कायम राख्थ्यो।

दशौँदेखि पन्ध्रौँ पदहरूसम्मको प्रारम्भिक पूर्ति एन्टिओकस तृतीय म्याग्नसको इतिहासमा भएको थियो; अतः ती पदहरू, र ती पदहरूको त्यसपछिको ऐतिहासिक पुनरावृत्तिले अन्तिम दिनहरूमा ती पदहरूको पूर्तिको लागि दुई साक्षी प्रदान गर्छन्, किनकि सबै अगमवक्ताहरूले आफूहरू बाँचेका दिनहरूको तुलनामा अन्तिम दिनहरूबारे अझ प्रत्यक्ष रूपमा बोलेका थिए।

कुन स्थानमा अगमवक्ताको गवाही लागू गरिनु पर्ने हो भन्ने स्थापित नियमसँगै, हामीसँग सिस्टर ह्वाइट पनि हुनुहुन्छ, जसले प्रत्यक्ष रूपमा यसरी अभिलेख गर्नुभयो, “यस अगमवाणी [दानिएल अध्याय एघार] को परिपूर्तिमा घटिसकेको इतिहासको धेरै अंश फेरि दोहोरिनेछ।” एन्टिओकस तृतीय म्याग्नसले पापीय रोमको प्रतिनिधि सेनाको रूपमा संयुक्त राज्य अमेरिकाको प्रतिनिधित्व गर्दछ। प्रोटेस्टेन्टहरूले ती लुटेराहरूले अर्को एन्टिओकसको प्रतीकात्मक पूर्वछाया दिएका थिए भनी तर्क गरे, जबकि मिलेराइटहरूले त्यो रोम नै हो भन्ने कुरा जान्दथे। वर्तमानमा, एक पक्षले संयुक्त राज्य अमेरिकालाई ती लुटेराहरूका रूपमा पहिचान गर्दछ, र अर्को पक्ष आधारभूत सत्यमा अडिग रहन्छ।

यदि त्यो नियम, जसले प्रतीकहरूको एकभन्दा बढी अर्थ हुन्छ र तिनको अर्थ तिनीहरू प्रयोग गरिएका सन्दर्भका आधारमा निर्धारण गरिनुपर्छ भनेर चिनाउँछ, सही हो भने, संयुक्त राज्यलाई डाँकुहरूका रूपमा पहिचान गर्नु भनेको प्रोटेस्टेन्टहरूले एन्टिओकसलाई डाँकुहरूका रूपमा पहिचान गरेको कुरासँग समानान्तर हुन्छ; तर अब अन्तिम दिनहरूमा एन्टिओकस संयुक्त राज्यको एक प्रतीक हो।

यस खण्डको सन्दर्भले दर्शनलाई स्थापित गर्न आफूलाई उच्च पार्ने कुन शक्ति हो भन्ने प्रश्नलाई प्रत्यक्ष रूपमा सम्बोधन गरिरहेको छ; त्यसैले यस तथ्यमा जोड दिनु उचित छ। यो धेरै साक्षीहरूको आधारमा उचित ठहरिन्छ, किनकि रोमलाई प्रतीकका रूपमा लिएर उत्पन्न भएको विवादका अन्य ऐतिहासिक रेखाहरूले पनि यही तथ्यलाई पहिचान गर्छन्। त्यो तथ्य यो हो कि यस विवादको गलत पक्षमा रहेकाहरूले निरन्तर रूपमा रोमको स्थानमा संयुक्त राज्य अमेरिकालाई पहिचान गर्छन्। तर यदि तपाईं प्रतीकहरूको एकभन्दा बढी अर्थ हुन्छ भन्ने कुरा स्वीकार गर्न इच्छुक हुनुहुन्न, अथवा तपाईं त्यस्तो हुन्छ भन्ने विश्वास त गर्नुहुन्छ, तर त्यस नियममा पूर्ण विश्वास राख्ने पर्याप्त अभ्यास तपाईंमा छैन भने, अब लागू गरिन लागिरहेको तर्कलाई तपाईंले पछ्याउन सक्नु प्रायः असम्भव हुनेछ।

हरेक दुई-सिङ्गे शक्ति अन्तिम दिनहरूमा संयुक्त राज्य अमेरिकालाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। फ्रान्स सदोम र मिश्रद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको द्विविध शक्ति हो। इस्लामले पनि संयुक्त राज्य अमेरिकाको प्रतीकात्मक रूप देखाउँछ, किनकि संयुक्त राज्य अमेरिका पोपसम्बन्धी शक्तिसितको सम्बन्धमा झूटा अगमवक्ता हो, जो जेजेबेल हो। संयुक्त राज्य अमेरिका हेरोदियासको अधीनमा रहेको सलोमी हो। बिलाम पनि झूटा अगमवक्ताको एउटा प्रतीक हो, यद्यपि उसको कथा केवल झूटा अगमवक्ता हुनुमा मात्र सीमित नभई अझ बढी जटिल छ।

बालामले इस्राएललाई तीनपटक आशीर्वाद दिएपछि अभिलेख गरिएका उनका भविष्यवाणीहरू विभिन्न प्रकारले इस्लामसँग सम्बन्धित छन्। गधा इस्लामको प्रतीक हो, र बालामको कथाबाट बोल्ने गधालाई अलग राख्न सकिँदैन। शिशु येशूको उपासना गर्न आएका पूर्वका ज्ञानीजनहरूलाई बालामका भविष्यवाणीहरूले मार्गदर्शन गरेका थिए। प्रकाशितवाक्य अध्याय नौका तीन विपत्तिहरूमध्ये इस्लामले झूटा अगमवक्ता मोहम्मदको प्रतिनिधित्व गर्दछ।

यदि तपाईंले बुझ्नुहुन्छ कि प्रतीकहरूको एकभन्दा बढी अर्थ हुन्छ, तब तपाईं निश्चय नै यो पनि बुझ्नुहुनेछ कि धेरै सत्यहरू यति महत्त्वपूर्ण हुन्छन् कि तिनीहरूलाई विभिन्न प्रकारका प्रतीकहरूद्वारा प्रतिनिधित्व गरिन्छ। दर्शनलाई स्थापित गर्ने प्रतीक रोमको प्रतीक हो, र यसकारण यो स्पष्ट छ कि बाइबलीय भविष्यवाणीभरि रोम एक प्रमुख विषय हुनेथियो। रोमको एक प्राचीन र सुदृढ रूपमा स्थापित प्रतीक दानियेल अध्याय एघारको उत्तरका राजा हुन्। सहायता गर्ने कोही नहुँदा आफ्नो अन्त्यमा पुग्ने उत्तरका राजा पापसी शक्ति, रोमी मण्डली, रोमका पोप, पापको मानिस हुन्।

उरियाह स्मिथको विवादमा, यो दाबी गरिएको थियो कि छत्तीसौँ पदको उत्तरको राजा फ्रान्स हो, र चालीसौँ पदको उत्तरको राजा टर्की हो। फ्रान्स र टर्की दुवै भिन्न सन्दर्भहरूमा संयुक्त राज्यका प्रतीकहरू हुन्, तर प्रोटेस्टेन्टहरूजस्तै, र आज पनि जस्तै, स्मिथको विवादमा उनले उत्तरको राजा आधुनिक रोमको प्रतीक हो भन्ने सत्यलाई अस्वीकार गरे, र रोमको प्रतीक फ्रान्स राष्ट्रमा प्रतिनिधित्व गरिएको संयुक्त राज्यको प्रतीकद्वारा जनाइएको हो भनी दाबी गरे, र फेरि रोमको प्रतीक टर्की राष्ट्रमा प्रतिनिधित्व गरिएको संयुक्त राज्यको प्रतीक हो भनी दाबी गरे।

सन्दर्भमा अब तीन रेखाहरू समावेश छन्: मिलेराइट इतिहास, उरियाह स्मिथको इतिहास, र यहाँ र अहिले। ती प्रत्येक दृष्टान्तमा रोमको एक प्रतीकमाथि विवाद छ, जुन रोमलाई संयुक्त राज्य अमेरिकाको प्रतीक ठानेर गरिएको गलत बुझाइका कारण गलत रूपमा लागू गरिन्छ।

दानिएलको पुस्तकमा “दैनिक” सम्बन्धी विवादको रेखाले रोमको एउटा प्रतीकसम्बन्धी सत्यको विरुद्ध तर्क गर्ने यही एउटै जोडलाई समर्थन गर्दछ, यद्यपि यस इतिहासमा केही महत्त्वपूर्ण सूक्ष्म भिन्नताहरू छन्।

उरियाह स्मिथको भविष्यवाणीसम्बन्धी नमूनाको तर्कले उनका अनुयायीहरूलाई प्रकाशको पुस्तकको सोहीँ अध्यायमा वर्णित छैटौँ विपत्तिको गलत प्रयोग गर्नतर्फ डोर्‍यायो। सोहीँ अध्यायप्रति स्मिथको प्रयोगमा एक मुख्य समस्या—सबै कुरा आत्मिक रूपमा लागू गरिनुपर्ने अवधिमा उनले सबै कुरालाई शाब्दिक रूपमा लागू गर्न खोजेको बाहेक—यो थियो कि उनले अजिङ्गर, पशु र झूटा अगमवक्ताको त्रिविध सङ्घको विशिष्ट संरचना देख्न सकेनन्। निजी व्याख्याका अर्थहरूद्वारा प्रतीकहरूको साँचो अर्थ प्रतिस्थापन गरेर, स्मिथको तर्कले त्रिविध सङ्घ कसरी गठन हुन्छ भन्ने कुरा चित्र सक्ने सामर्थ्यलाई निषेध गर्छ, र त्यो कसरी गठन हुन्छ भन्ने कुरा नै “परमेश्वरका जनताका लागि त्यो महान् परीक्षा हो, जसद्वारा तिनीहरूको अनन्त मुक्ति निर्धारण हुनेछ।”

रोमका प्रतीकहरूको गलत प्रयोग शैतानद्वारा गरिने यस्तो प्रयास हो, जसद्वारा उसले परमेश्वरका अन्तिम-दिनका जनतालाई केवल आधुनिक रोमलाई मात्र होइन, आधुनिक रोम कसरी निर्माण हुन्छ भन्ने कुरा पनि देख्न नदियोस्। संयुक्त राष्ट्रसंघ, पापल शक्तिसत्ता, र संयुक्त राज्य अमेरिका एकसाथ जोडिने प्रक्रियासँग सम्बन्धित भविष्यवाणीगत विशेषताहरूलाई पहिचान गर्नुको आवश्यकतामा अनन्त परिणामहरू निहित छन्।

दानिएलको पुस्तकमा एउटा विशेष परीक्षा छ, जसले यी तीन शक्तिहरूबीचको सम्बन्धलाई चिन्नुको महत्त्वलाई जोड दिन्छ; र प्रकाशको पुस्तकमा अर्को एउटा विशेष परीक्षा पनि छ, जसले यिनै समान बुँदाहरूलाई जोड दिन्छ। दोस्रो थिस्सलोनिकीको अध्ययन गर्दा विलियम मिलरले दानिएलको पुस्तकमा “नित्य” लाई मूर्तिपूजक रोम हो भनेर बुझे। दोस्रो थिस्सलोनिकीमा मूर्तिपूजक रोम र पोपीय रोमबीचको भविष्यसूचक सम्बन्धको वर्णनबाट मिलरले “नित्य” भन्ने शब्द मूर्तिपूजक रोमको प्रतीक हो, र यसैले उजाड पार्ने घिनलाग्दो वस्तु पोपीय रोम हुनेछ भन्ने बुझे।

तर हामीले विशेष रूपमा रेखाङ्कित गरिरहेको कुरा यो हो कि दोस्रो थिस्सलोनिकीमा मूर्तिपूजक रोम र पोपसम्बन्धी रोमबीचको सम्बन्धलाई यस्तो सन्दर्भमा प्रस्तुत गरिएको छ, जसले सिकाउँछ कि जब र यदि तपाईंले ती दुई शक्तिहरूबीचको सम्बन्ध बुझ्नुहुन्न भने, तपाईं प्रबल भ्रममा पर्नुहुन्छ, र अनन्तकालका निम्ति नष्ट हुनुहुन्छ।

यो उही चेतावनी हो जुन छैटौँ विपत्तिसँग सम्बन्धित छ, जहाँ केवल अजिङ्गर मात्र होइन—जो दोस्रो थिस्सलोनिकीमा अन्यजातीय रोम थियो—र पशु—जो त्यस खण्डमा “पापको मानिस” थियो—मात्र नभई, सोहीँ अध्यायमा झूटा अगमवक्ता पनि छन्। यस खण्डले आधुनिक रोमको त्रिविध एकतामा बनेका शक्तिहरू—अर्थात् आधुनिक बाबेल—बीचको सम्बन्धलाई चिन्ने महत्त्वमाथि जोड दिन्छ।

“दैनिक” सम्बन्धी विवादले उही अन्तिम-दिनको विवादलाई नै सम्बोधन गर्छ, तर यसले आधुनिक रोमको गठन गर्ने तीन शक्तिहरूबीचको सम्बन्धलाई बुझ्नुपर्ने महत्त्वलाई थपेर त्यस विवादको पहिचानलाई अझ विस्तार गर्दछ। यस सत्यलाई देख्न अस्वीकार गर्नु भनेको आफ्नो प्रतिफलस्वरूप प्रबल भ्रान्ति सुनिश्चित गर्नु हो।

वर्तमान विवादमा संयुक्त राज्य अमेरिकालाई लुटारूहरूका रूपमा पहिचान गर्नेहरू किन संयुक्त राज्य अमेरिका बारम्बार पोपीय शक्तिको अधीनमा रहेको रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ, पोपीय शक्ति स्वयंका रूपमा होइन, भन्ने कुराले किन महत्त्व राख्छ भन्ने कुरा बुझ्नसम्म पनि सहमत हुन असमर्थ देखिन्छन्। आधारभूत सामान्य बुद्धिले राजनीति, इतिहास, विवाह र बाइबलीय भविष्यवाणीमा सम्बन्धलाई नियन्त्रण गर्ने शक्तिलाई शिर मानिन्छ, र शिर नै त्यो हो जसले दर्शन स्थापना गर्न आफैलाई उच्च पार्दछ र त्यसपछि पतित हुन्छ।

संयुक्त राज्य अमेरिकालाई डाँकुहरूका रूपमा पहिचान गर्ने तर्क 321 देखि 538 सम्म प्रतिरूपित भई त्यसपछि पूरा भएको इतिहासलाई लागू गर्न असमर्थ छ। “पापको मानिस” प्रकट हुनु अघि संयुक्त राज्य अमेरिकाको प्रतीक हट्नुपर्छ। “पापको मानिस” अन्तिम दिनहरूमा फेरि प्रकट हुन्छ, र त्यो प्रकट हुनुअघि संयुक्त राज्य अमेरिका पहिले हट्नुपर्छ।

संयुक्त राज्य अमेरिकामा लागू भएको आइतबारको व्यवस्था संयुक्त राज्य अमेरिकालाई आधुनिक रोमको रूपमा पहिचान गराउँदैन; बरु यसले राष्ट्रिय विनाश आइपुगेको छ, र संयुक्त राज्य अमेरिका धार्मिकताबाट पूर्णतः विच्छिन्न भइसकेको छ भन्ने कुरा पहिचान गराउँछ। आइतबारको व्यवस्थामा संयुक्त राज्य अमेरिका पतित हुँदा प्रकट हुने आधुनिक रोम पोपीय शक्ति हो, जसले त्यहीँ र त्यही बेला आफ्नी सहयोगी, झूटा अगमवक्तालाई, जितिसकेको हुन्छ।

दानियलको पुस्तकमा रहेको “दैनिक” र विलियम मिलरको सन्देशसँग यसको सम्बन्ध, तथा मिलरको बुझाइ दोस्रो थिस्सलोनिकी अध्याय दुईबाट व्युत्पन्न भएको कुराको महत्त्व, र छैटौँ विपत्तिमा आफ्ना वस्त्रहरू जोगाइराख्न दिइएको चेतावनी—यी सबैले ती विवादहरूका त्यस्ता तत्त्वहरूलाई पहिचान गराउँछन्, जसले वर्तमान विषयहरूलाई सम्बोधन गर्छन्।

अन्तिम दिनहरूमा दोस्रो थेस्सलोनिकी अध्याय दुईको चेतावनी त्यस्तो एउटा वर्गको विषयमा हो जसले संयुक्त राज्य अमेरिकालाई एउटा प्रतीकको रूपमा पहिचान त गर्छ, तर संयुक्त राज्य अमेरिका र पोपीय रोमबीचको सम्बन्धलाई सम्बोधन गर्ने ज्योतिद्वारा निर्देशित हुन इन्कार गर्छ। यसो गर्दा तिनीहरूले केवल पोपीय रोम र संयुक्त राज्य अमेरिकाबीचको सम्बन्ध मात्र होइन, प्रकाश अध्याय सोह्रको अजिङ्गर-सत्तारूप संयुक्त राष्ट्रसंघलाई पनि देखेछन्।

उरियाह स्मिथ, ए. जी. डानिएल्स, र डब्ल्यू. डब्ल्यू. प्रेस्कटजस्तै—जसलाई सिस्टर ह्वाइटले कारणदेखि परिणामसम्म तर्क गर्न असमर्थ भनी चिनाउनुभएको थियो—त्यसैगरी तिनीहरू पनि हुन्, जसले अन्तिम दिनहरूमा यी तीन शक्तिहरूबीचको सम्बन्धको व्याख्यामा परमेश्वरको भविष्यवाणीमूलक वचनको निर्देशनद्वारा अगुवाइ हुन अस्वीकार गर्छन्।

पहिलो, वर्तमान, र उरियाह स्मिथसम्बन्धी विवादहरूझैँ, दोस्रो थेस्सलोनिकी र छैटौँ विपत्तिमा चित्रित तीन शक्तिहरूको सम्बन्धसम्बन्धी विवादले पनि संयुक्त राज्य अमेरिकातर्फ सङ्केत गर्ने एउटा निजी व्याख्या प्रकट गर्दछ; तर त्यसले संयुक्त राज्य अमेरिकाका केही भविष्यसूचक विशेषताहरूलाई देख्न अस्वीकार गर्दछ, जसले तिनीहरूको त्रुटिपूर्ण अवधारणालाई उजागर गर्न सक्थ्यो, र सम्भवतः तिनीहरूलाई ज्योतिर्तर्फ ल्याउन सक्थ्यो।

सेप्टेम्बर ११, २००१ पछि योएलका चार कीराहरूको विषयमा विवाद उत्पन्न भयो। सत्य त यो हो कि ती कीराहरूले क्याथोलिक तथा धर्मत्यागी प्रोटेस्टेन्ट धर्मशास्त्रको प्रवेशद्वारा लाओडिसियन सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट कलीसियाको क्रमिक आत्मिक पतनलाई प्रतिनिधित्व गर्थे। फेरि, ती चार कीराहरूको सही प्रयोग रोम नै हो, तर निजी व्याख्याले त्यसलाई इस्लाम हो भनी दाबी गर्‍यो, जुन झूटा अगमवक्ताको प्रतीक हो, र यसकारण संयुक्त राज्य अमेरिकाको पनि प्रतीक हो। पङ्क्तिमाथि पङ्क्ति, एडभेन्ट इतिहासका ती विवादहरू, जसलाई हामीले भर्खरै सम्बोधन गरेका छौँ, सबैले एउटै सत्यको विषयमा बोल्छन्।

गलत पक्षले, चार साक्षीहरूको आधारमा, डाँकूहरूलाई संयुक्त राज्य अमेरिका भनी पहिचान गर्दछ, र दुई साक्षीहरूको आधारमा संयुक्त राज्य अमेरिकालाई प्रतीकका रूपमा बुझ्ने गलत पक्षको बुझाइ त्रुटिपूर्ण छ। परमेश्वरका अन्तिम-दिनका ती उम्मेदवारहरू, जो एक लाख चवालीस हजारमध्ये पर्नका लागि बोलाइएका छन्, अहिले एक भविष्यवाणीसम्बन्धी परीक्षामा छन्। यो त्यस्तो परीक्षा होइन, जुन केवल यस पक्ष वा त्यस पक्षको पक्षमा आफ्नो मत हालेर पूरा हुन्छ। यो त्यस्तो परीक्षा हो, जसलाई केवल त्यतिखेर मात्र साँचो अर्थमा ठीकरीतिले पार गर्न सकिन्छ, जब भविष्यवाणीका नियमहरू शुद्धतापूर्वक लागू गरिन्छन्। यहूदाको कुलका सिंहले आफ्ना अन्तिम-दिनका जनहरूलाई तिनीहरू पर्याप्त गहिराइका साथ अध्ययन गरिरहेका छैनन् भन्ने तथ्यमा जागृत गराउनका लागि, उहाँले विधर्महरू भित्रिन दिनुभयो।

यस आन्दोलनभित्र एउटा विधर्म उत्पन्न भएको तथ्यले यो जनाउँछ कि भविष्यवाणीको व्याख्याका नियमहरू सम्बन्धी हाम्रो व्यक्तिगत योग्यता जति हुनुपर्ने हो त्यति सुदृढ छैन। रोमले दर्शन स्थापित गर्छ, र अन्तिम दिनहरूको दर्शन उत्तरका राजाको अन्तिम उदय र पतन हो। त्यो “राजा” “पापको मानिस” पनि हो, र “पापको मानिस” “अधर्मको रहस्य” हो, र त्यो “दुष्ट” पनि हो। ऊ ख्रीष्टविरोधी हो, उसलाई “तेरा प्रजाका लुटेराहरू” को रूपमा प्रतीकित गरिएको छ, र ऊ आधुनिक रोमको “शिर” हो।

“जो मानिसहरू वचनको आफ्नो समझाइमा भ्रमित हुन्छन्, जसले ख्रीष्टविरोधीको अर्थ देख्न असफल हुन्छन्, तिनीहरूले निश्चय नै आफूलाई ख्रीष्टविरोधीको पक्षमा उभ्याउनेछन्। अब हाम्रो लागि संसारसँग आत्मसात् हुने कुनै समय छैन। दानियेल आफ्नो भागमा र आफ्नो स्थानमा उभिएको छ। दानियेल र यूहन्नाका भविष्यवाणीहरू बुझ्नुपर्छ। तिनीहरूले एक-अर्काको व्याख्या गर्छन्। तिनीहरूले संसारलाई ती सत्यहरू दिन्छन्, जसलाई हरेकले बुझ्नुपर्छ। यी भविष्यवाणीहरू संसारमा साक्षी हुनुपर्छ। यी अन्तिम दिनहरूमा तिनको परिपूर्तिद्वारा, तिनीहरूले आफ्नै व्याख्या गर्नेछन्।” Kress Collection, 105.